

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/30/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123013289
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2123013289.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného A. B., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 04.12.2023 pod sp. zn. 8PP/91/2023, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.02.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku zamietol žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXXX/X, C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 14.02.2018, sp. zn. 1T/117/2017.

Okresný súd svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že u odsúdeného neboli splnené materiálne podmienky podmienkového prepustenia v zmysle ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. U odsúdeného bola síce splnená formálna podmienka na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, tým, že vykonal potrebnú časť z uloženého trestu odňatia slobody, avšak nebola splnená ani jedna z materiálnych podmienok.

V prípade prvej materiálnej podmienky a to tej, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, okresný súd konštatoval, odsúdený bol pred súčasným výkonom trestu 3-krát súdne trestaný v období rokov 2005 až 2013, z toho 2-krát bol aj vo výkone trestu odňatia slobody v roku 2014, a v roku 2014 bol z výkonu trestu podmienkovo prepustený. Argumentoval tým, že očakávanie vedenia riadneho života pri podmienkovom prepustení je potrebné vykladať širšie v tom zmysle, že sa neočakáva vedenie riadneho života len počas skúšobnej doby podmienkového prepustenia, ale aj počas dlhého obdobia po jej skončení. U odsúdeného nedošlo k náprave a dlhodobej zmene jeho správania, keď v roku 2018 bol uznaný za vinného za pokračovací zločin lúpeže, teda za závažnejší druh trestnej činnosti oproti predchádzajúcej trestnej činnosti (zločin oproti prečinu), ktorého sa dopustil v dňoch 18.05.2017, 19.07.2017 a 31.07.2017, a to aj závažnejším spôsobom konania - so zbraňou. U odsúdeného došlo ku gradácii trestnej činnosti, teda k zvýšeniu jej intenzity a závažnosti, a to aj napriek predchádzajúcemu podmienkovému prepusteniu. Ďalej dôvodil tým, že z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou v spojení s vyjadrením zástupcu ÚVTOS na verejnom zasadnutí vyplynulo, že správanie odsúdeného v skorších ústavoch Bratislava a Leopoldov bolo na požadovanej úrovni, disciplinárne potrestaný nebol, disciplinárne odmenený bol 4-krát a vytvoril si podmienky na preradenie do ústavu na výkon trestu s nižším stupňom stráženia v roku 2021, avšak v ústave Hrnčiarovce nad Parnou sa podľa názoru okresného súdu správanie odsúdeného zhoršilo. V ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou bol odsúdený disciplinárne odmenený 2-krát, naposledy 07.02.2023 za vzorné plnenie pracovných povinností, a disciplinárne potrestaný bol tiež 2-krát, dňa

16.06.2022 za prechovávanie nepovolenej veci (rádio), a dňa 12.06.2023 za porušenie zákazu užívať lieky nepredpísané, nepovolené lekárom. Disciplinárne tresty sú síce zahladené, avšak ich zahľadenie neznamená, že k disciplinárnemu previneniu zo strany odsúdeného nedošlo. Z uvedeného prehľadu je zrejmé, že správanie odsúdeného vo výkone trestu sa zjavne zhoršilo, pričom nemožno opomenúť tú skutočnosť, že posledného disciplinárneho previnenia sa odsúdený dopustil len v nedávnom čase v júni 2023. Napokon aj riaditeľ konštatoval, že odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania len čiastočne, a tiež uviedol, že v rámci vykonaných pohovorov odsúdený síce prezentuje kritický postoj k trestnej činnosti a požívaniu alkoholických nápojov a k užívaniu drog, ale jeho správanie a priestupky, ktorých sa dopustil, tomu nenasvedčujú (prechovával nepovolenú vec, porušil zákaz užívať lieky nepredpísané, nepovolené lekárom). S poukazom na uvedené skutočnosti je okresný súd toho názoru, že aj napriek udeleniu disciplinárnych odmien a zodpovednému plneniu pracovných povinností, nemožno konštatovať polepšenie sa odsúdeného. Pokiaľ bol odsúdený v minulosti opakovane súdne trestaný, bol vo výkone trestu odňatia slobody, a bol aj podmiennečne prepustený, je jeho správanie vo výkone trestu potrebné posudzovať prísnejšie. Okresný súd tiež uviedol, že nakoľko k disciplinárnym previneniam došlo po 5 rokoch od začiatku výkonu trestu, ide o dlhé obdobie, za ktoré odsúdený nadobudol dostatočné vedomosti a skúsenosti na to, aby vedel, aké správanie sa od neho vyžaduje, a ako sa správať nesmie. Potom uvedené dva disciplinárne previnenia nemožno zo strany okresného súdu hodnotiť ako menej závažné, a skôr svedčia a zmene správania odsúdeného v negatívnom smere. Napokon okresný súd argumentoval aj tým, že odsúdený sa na verejnom zasadnutí vyjadril len stručne, že trestnú činnosť ľutuje, avšak k jeho správaniu vo výkone trestu sa vôbec nevyjadril, čo svedčí o jeho pasívnom prístupe, v ktorom absentuje vyjadrenie akéhokoľvek postoja k jeho správaniu vo výkone trestu. Preto skonštatoval nesplnenie prvej materiálnej podmienky odsúdeným, čo v závere podporil aj poukazom aj na uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 5PP/98/2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6Tos/171/2022, ktorými bola skoršia žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutá.

K druhej materiálnej podmienke, ktorej naplnenie je podmienené dôvodným očakávaním vedenia riadneho života odsúdeného na slobode (resp. neexistenciou príliš veľkého rizika jeho recidívy), okresný súd uviedol, že pretože nie je splnená prvá materiálna podmienka, zo svojej podstaty nemôže byť splnená ani druhá materiálna podmienka, pretože ak nie je preukázané polepšenie odsúdeného, potom platí, že od odsúdeného nemožno očakávať vedenie riadneho života v prípade jeho prepustenia na slobodu.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť odsúdený A. B. (č. I. 26 spisu), ktorú bližšie písomne odôvodnil osobitným písomným podaním, v ktorom argumentoval tým, že okresný súd poukázal na jeho trestnú minulosť, teda skonštatoval, že nesplnil druhú materiálnu podmienku s poukazom na to, že bol súdne trestaný a bol vo výkone trestu, čo je podľa jeho názoru protiústavné. Uviedol, že súd je oprávnený posudzovať len súčasný trest.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd ako nadriadený súd okresnému súdu podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

- a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,
- b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,
- c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie citovaných ustanovení § 66 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k správneému záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, a to dňa 24.04.2022, avšak nebola splnená ani jedna materiálna podmienka, nakoľko odsúdený svojim správaním vo výkone trestu nepreukázal žiadne výrazné polepšenie a tiež nemožno od neho bezpečne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku, táto sa viaže podľa jej gramatického znenia striktné na správanie odsúdeného vo výkone trestu. Polepšením v jej zmysle sa v resocializačnej rovine rozumie vývojový proces vnútornej premeny osobnosti odsúdeného, ktorá sa navonok prejavuje práve v jeho chovaní a správaní v podmienkach výkonu trestu. V súvislosti s rozhodovaním o prípadnom podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody plnenie tejto podmienky preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného (§ 62 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody). S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodneným úsudok, že o takomto polepšení môže okrem iného svedčiť, ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre neho vyplývajú z právnych predpisov, ak dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a plní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti a zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu a pod. Všeobecný súd rozhodujúci o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti môžu do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí brány väzenia. (R 73/2009)

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Pokiaľ teda ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ust. § 66 ods. 1 Trestného zákona, t. j. preukázanie polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu, prvostupňový súd správne skonštatoval, že odsúdený túto podmienku nespĺnil. K jeho odôvodneniu ešte sťažnostný súd dopĺňa, že z hodnotenia poskytnutého Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou nevyplývajú skutočnosti, ktoré by svedčali o polepšení odsúdeného. Správanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni, hoci si odsúdený v priebehu výkonu trestu odňatia slobody dokázal vytvoriť podmienky na jeho preradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s nižším stupňom stráženia, práve tu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, sa v správaní odsúdeného vyskytli viaceré nedostatky, teda po vyše piatich rokoch výkonu trestu odňatia slobody (začiatok trestu od 24.08.2017 po započítaní výkonu väzby). Odsúdený sa dopustil dvoch disciplinárnych previnení, kedy prechovával nepovolenú vec (rádio) a porušil zákaz užívať nepredpísané lieky. Hoci má disciplinárne tresty zahladené, nemožno túto skutočnosť vyhodnotiť v prospech odsúdeného. Ide totižto o to, že odsúdený má vo výkone trestu odňatia slobody povinnosť rešpektovať a plniť si povinnosti, ktoré sa mu určujú v rámci výkonu trestu a ktoré mu vyplývajú zo zákonných ustanovení, a to od začiatku výkonu trestu, aby tak bol naplnený jeden z hlavných účelov, ktorým je náprava odsúdeného. Skutočnosť, že tieto disciplinárne tresty boli odsúdenému zahladené automaticky neznamena, že súd pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení nemôže na ne prihliadať, nakoľko nemožno opomíňať fakt, že tieto negatívne poznatky sa vyskytli a boli zaznamenané a je žiadúce ich posudzovať v rámci rozhodovania o podmiennečnom prepustení tak, ako to učinil okresný súd. Počas výkonu trestu bol odsúdený síce 6-krát disciplinárne odmenený, avšak uvedený počet disciplinárnych odmien v pomere k dĺžke dosiaľ vykonaného trestu (menej ako jedna odmena za rok), z tohto potom nie je možné ustáliť, že by odsúdený svojou aktivitou vybočoval z radu, síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov. Na dôvažok nezostalo bez povšimnutia krajského súdu, že odsúdený len čiastočne plní ciele stanoveného programu zaobchádzania, resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti a len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie. Taktiež

neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania a je mu venovaný individuálny prístup, v zaobchádzaní s odsúdeným je aplikovaný štandardný prístup so zameraním na plnenie povinností a dodržiavanie ústavného poriadku, čo by dávalo zmysel skôr pri odsúdených počas prvého výkonu trestu odňatia slobody, ktorí nie sú oboznámení s podmienkami výkonu trestu odňatia slobody, pričom odsúdený je vo výkone trestu už opakovane. V súhrne potom možno uzavrieť v súlade s názorom okresného súdu, že jeho správanie je napriek dlhšiemu a opakovanému výkonu trestu odňatia slobody kolísavé, čo nesvedčí o polepšení sa odsúdeného, teda o vnútornej zmene v jeho hodnotovej orientácii. Na dôvažok odsúdený bol uznaný za vinného zo spáchania závažnejšieho trestného činu (pokračujúceho zločinu lúpeže, ktorý spáchal za použitia zbrane), preto aj skúmanie všetkých relevantných skutočností na účely posúdenia prvej materiálnej podmienky musí byť prísnejšie. Inými slovami, odsúdený, ktorý vykonáva trest odňatia slobody za tak závažnú trestnú činnosť, by mal mať vynikajúce hodnotenie z ústavu, kde vykonáva trest, aby súd nemal žiadnych pochyb, že trest splnil svoj účel. Navyše je potrebné prihliadnuť aj na zaradenie odsúdeného v ústave na výkon trestu, pričom aj keď bol pôvodne zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, v súčasnosti si po preradení trest odňatia slobody vykonáva v ústave s minimálnym stupňom stráženia v diferenciacnej skupine „B“, čo rovnako svedčí o potrebe prísnejšieho režimu, ktorý je základom diferencovaného zaobchádzania.

Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky, túto súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, vzhľadom na to, že výkon trestu na odsúdeného nepôsobí dostatočným výchovným vplyvom, nie je možné konštatovať, že je daný dôvodný predpoklad, že v prípade jeho podmieneného prepustenia povedie riadny život. Sťažnostný súd, rovnako ako prvostupňový súd, poukazuje aj na trestnú minulosť odsúdeného, ktorým bol pred terajším výkonom trestu odňatia slobody 3-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť, pričom ani predchádzajúce odsúdenia, uložené tresty (podmienené i nepodmienené, premena trestu) či predchádzajúce podmienené prepustenie na odsúdeného zjavne nemali požadovaný preventívny a resocializačný účinok, keďže mu nebránili v ďalšom páchaní úmyselnej trestnej činnosti. V tejto súvislosti považuje krajský súd za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska účelu trestu pri recidíve odsúdeného, ktorý je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u neho došlo k opakovanému spáchaniu trestnej činnosti napriek už predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý ho v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona mal viesť k vedeniu riadneho života. Z uvedeného tak logicky vyplýva, že ani predchádzajúca najprísnejšia forma trestu (výkon odňatia slobody), podmienené odsúdenia (v prípade odsúdenia Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 1T/49/2013 mu bol nariadený výkon podmienenčne odloženého trestu) či podmienené prepustenie odsúdeného neodradili od následného porušovania záujmov chránených Trestným zákonom úmyselnou formou, čo svedčí o zjavnej neúčte odsúdeného k týmto chráneným hodnotám aj napriek jeho osobnej skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody.

Keďže na odsúdeného už bolo v minulosti pôsobené nepodmieneným výkonom trestu odňatia slobody, dokonca bol podmienenčne prepustený, no napriek tomu je jeho správanie sa vo výkone trestu odňatia slobody kolísavé, niet sa prečo domnievať, že práve podmienené prepustenie z aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody splní svoj zákonom sledovaný účel. Správne potom okresný súd konštatoval, že keďže pre nesplnenie prvej materiálnej podmienky nemôže byť splnená druhá materiálna podmienka, nie je daný dôvod na to, aby sa súd bližšie zaoberal splnením druhej materiálnej podmienky. S týmto záverom okresného súdu sa v plnom rozsahu stotožňuje aj krajský súd a bez ďalšej argumentácie uzatvára, že v preskúmanom prípade nebolo preukázané splnenie materiálnej podmienky polepšenia sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a otázku preukázania polepšenia nie je možné posudzovať izolovane od otázky budúcej perspektívy vedenia riadneho života, preto podľa názoru krajského súdu nemožno z tohto dôvodu dospieť k odôvodnenému záveru, že v prípade podmieneného prepustenia bude odsúdený viesť na slobode riadny život.

Napadnuté uznesenie okresného súdu považoval krajský súd za správne a zákonné napriek obrane odsúdeného uvedenej v jeho sťažnosti, v ktorej predovšetkým spochybňoval závery okresného súdu ohľadom nesplnenia druhej materiálnej podmienky.

K sťažnostným námietkam odsúdeného týkajúcim sa jeho trestnej minulosti, konkrétne, že mu bola vyčítaná jeho trestná minulosť, čo je protiústavné a podobne, k tomuto krajský súd uvádza, že

okresný súd sa tejto namietanej skutočnosti prioritne nevenoval, ale konštatoval nesplnenie najmä prvej materiálnej podmienky vo forme nedostatočného správania sa odsúdeného vo výkone trestu, z ktorej logicky vyplýva nesplnenie i druhej materiálnej podmienky v podobe dôvodného očakávania, že bude odsúdený po prepustení viesť na slobode riadny život.

Aj napriek tomu krajský súd opakovane (ako konštatoval mnohokrát aj v iných obdobných prípadoch) vyslovuje názor, že podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy, pričom takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je podľa odbornej literatúry, ako aj bohatej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 3 Urtost 3/2015, sp. zn. 3 Urtost 1/2015, sp. zn. 6 Urtost 1/2015), aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej činnosti.

Vzhľadom na tieto skutočnosti, najmä s poukazom na nedostatočný resocializačný proces odsúdeného, má krajský súd za to, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho ďalšieho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody. V prípade odsúdeného sa vzhľadom na jeho kolísavé správanie sa v ústave na výkon trestu nemožno rozumne domnievať, že podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody už splní svoj zákonom sledovaný účel a preto je potrebné na odsúdeného aj naďalej pôsobiť špecifickými formami a metódami vlastnými podmienkam vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré sú nevyhnutné pre dovŕšenie jeho nápravy.

Z týchto dôvodov potom aj krajský súd mal za to, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 Trestného zákona, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.